

## **Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de douăzeci de ani a punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim**

În cer și pe pământ se gătește cuvânt de sărbătoare ca să fie pus pe masă, de hrană pentru cei ce se hrănesc cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, din gura lui Dumnezeu ca să-l hrănească pe om cu viață, cu Duhul lui Dumnezeu, căci Duhul este Cel ce dă viață.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă fac cuvânt de sărbătoare și îl pun pe el la masă cu tine, popor al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, și stăm la masă cu sfinții, măi poporul Meu, că e zi de pomenire a grădiniței cuvântului Meu cel de azi, unde Eu și cu sfinții Mei și cu martorii Mei de pe pământ Mi-am așezat cuvântul de temelie sfântă, piatra de hotar între omul cel vechi și omul cel nou, căci aveam nevoie de credință tare, așezată în inima omului pentru ca să pot Eu să răzbat în el cu începutul Meu cel nou ca să-l leg cu începutul bisericii Mele cel de acum două mii de ani, căci s-a stricat începutul acela și a rămas doar amintirea lui, și vin să-i aduc aminte omului care dă să fie cu Dumnezeu pe pământ, vin să-i spun să știe că biserica lui Hristos era altfel la începutul ei, căci putea în ea duhul umilinței și al credinței făcătoare de minuni, după ce Eu am înviat din cruce și le-am dat ucenicilor Mei lucrarea Duhului Sfânt, cu care au pus ei temelia bisericii Mele, a noului Meu popor, neamul creștinesc, în mijlocul căruia Eu am pus țarușul împărăției cerurilor, masă cu hrană pe ea pentru cei ce se făceau fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, și căror Eu le dăruiam trupul și sângele Meu de hrană, și se cunoșteau după roadele lor cei ce credeau în Mine și în învierea Mea, prin credința că Eu, Domnul, M-am lăsat pe masa celor ce Mă iubesc și M-am dat de hrană lor ca să fiu cu ei până la sfârșitul timpului, căci așa am promis lor.

Mă întorc la masa Mea cu tine cu ziua Mea de sărbătoare cea de acum douăzeci de ani, popor al mesei cuvântului Meu, cu care zidesc și cresc biserica Mea cea de la sfârșit de timp ca și pe cea de la începutul Meu cel de acum două mii de ani, când cuvântul Meu, plin de Duhul Sfânt, Îmi hrănea ucenicii și îi făcea pe ei împărțitori de Dumnezeu. Acum douăzeci de ani am zidit Eu pe pământ biserică din fii credincioși venirii Mele de azi cuvânt de Duh Sfânt peste om și i-am așezat pe ei la masa împărăției cerurilor, și de atunci Mi-am întetit învățătura Mea peste ei și peste cei ce se nășteau din cuvântul Meu, căci Mi-am întetit cuvântul și s-au născut din el fii și fiice și a trebuit să le îngrijesc viața și faptele vieții lor, și se cunosc după roadele lor cei ce au lucrat cu Mine împărțindu-Mă, după rânduiala dată de Mine lor spre lucrare, iar ei așa au ascultat și așa ascultă și azi, și roadele lor se văd și se aud și vin spre ele cei ce au dor de Dumnezeu și de cer și de fiii lui Dumnezeu, crescuți prin cuvântul Meu cel de azi, căci cerul tot și firea toată au așteptat împlinirea Scripturii fiilor lui Dumnezeu, și fericit aș fi Eu, Domnul, dacă și cei ce s-au așezat peste oameni slujitori în numele Meu ar înțelege împlinirea acestei Scripturi și lucrarea ei și lumina ei, care a venit pe pământ de la Dumnezeu pentru descoperirea fiilor lui Dumnezeu, poporul cel credincios venirii Mele de azi și cu care Mă sprijin în mijlocul fiilor oamenilor, căci am avut nevoie de credință de la om ca să pot și ca să vin.

Am în coborârea Mea de azi ziua cea de acum douăzeci de ani și tot ce este trecut în ea în cer. Această zi e zi de biruință pentru Mine și pentru sfinți și e pomenire mare pentru ea în cer, dar e și durere de la cei ce Mi-au făcut durere, căci diavolul, potrivnicul Meu, s-a întristat adânc când a văzut așezată pe pământ această zi și lucrarea ei, taina ei cerească, așezată pe pământ. Eu însă am mers mereu de atunci, și merg, căci Mi-am gătit în ziua aceea mersul peste pământ și merg, și merge cuvântul Meu și se binevestește tuturor și nu cunoaște piedici, căci piedicile care se ivesc, se lovesc în el și se strivesc de el, precum este scris, și Eu merg, merg prin credința

celor credincioși și binevestesc împărăția cerurilor și dau de știre în lung și în lat să se sfințească pentru ea cei ce cred în ea, cei binecredincioși, al căror duh este credincioșia față de Dumnezeu.

O, pe cât Îmi este de adâncă durerea, pe atât Îmi este mângâierea de la această zi, căci Eu am mers cu ea prin vreme și merg dacă am pus început să merg. Îmi este adâncă durerea, căci credincioșia a slăbit la cei ce n-au mai rămas cu greul crucii Mele de azi, dar am pus înapoi la rana Mea și Mi-am legat-o și Mi-am oblojit-o, căci așa am pățit Eu de la om încă de la început, încă de când l-am zidit din pământ pe om și am pus în el suflet viu. În toate vremile am căutat să-Mi vindec ranele făcute de om, căci lucrarea Mea cea de la Tatăl este să merg și nu să stau, și așa le-am spus și ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani: *«Mergeți și vestiți în toată lumea la toată făptura împărăția cerurilor și botezul omului în ea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Dumnezeu celor credincioși»*, și așa am spus și azi, și iată, merge Dumnezeu, merge cuvântul Meu peste tot și găsește și este găsit și lucrează și mult va lucra, cât nu se așteaptă omul va lucra acest cuvânt și va împlini, căci taina Mea cea cu poporul Meu de azi e mare și e multă cât nu se suie la mintea omului, căci mintea omului stă pe pământ și nu se suie la Dumnezeu, la tainele cele cerești, cu care Domnul ține pământul și cerul și le gătește pentru slava Sa.

O, aștept răbdând și rabd așteptând, căci taina Mea cea de azi așteaptă la hotar ca și acum douăzeci de ani, când am răzbit prin credința voastră, copii credincioși venirii Mele la voi acum, copii de la sfârșit de timp. Mă uit cu voi, tată, vă deschid ochii cu mâna Mea ca să privim ziua punerii pietrei de temelie a grădiniței cuvântului Meu, care poartă pe ea începutul Meu cel nou de azi, prin care Îmi zidesc un popor, o biserică din fii zidită, așa cum am lucrat și acum două mii de ani, nu cum lucrează cei de azi zidiri peste zidiri, mari și multe, ca să se așeze ei în ele pentru slava lor cea de la oameni lor. O, nu așa se zidește biserica lui Hristos pe pământ. Ea este zidită din fii credincioși și sfinți lui Dumnezeu, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn sau din fier. Cei ce nu învață să zidească și ei ca Dumnezeu, aceia nu știu să zidească biserica, ci zidesc altceva, zidesc peșteră de tâlhari, căci cei ce se așează slujitori de biserici nu fac voia lui Dumnezeu, ci pe a lor o fac și își pregătesc slavă trecătoare, slavă care îi nimicește pe ei de pe pământ și din cer.

O, am avut acum douăzeci de ani un copil dulce alături cu Mine dintre cei ce slujesc în biserică neamului român, am avut un fiu cuminte și mare cu harul și cu credința, căci credința în Mine aduce mare, mare har în om. Am luat dintre slujitorii de biserică pe cel umil cu duhul înaintea Mea și l-am așezat martor al Meu în ziua punerii pietrei de temelie a înnoirii pământului și a omului în zilele acestea, ziua când Eu Mi-am ridicat pe piatra ei cea dintâi biserica Mea. Am avut aici, alături Mie și vouă, pe arhiereul cel hărăzit de Mine martor al începutului Meu cel de azi cu voi, copii ai crucii Mele de azi, și pe care o port cu voi. L-am așezat pe el și l-am uns și l-am numit al Meu, și apoi l-am făcut martor al Meu și l-am scris în istorie, fiilor, și a rămas scris. L-au luat apoi de lângă Mine și de lângă voi, l-au luat cei dușmănoși, dar el a rostit atunci cuvânt proorocesc și mărturisitor de atunci și până azi și până în vecii, și este scris în istorie cuvântul spus de el, căci el a spus atunci că lucrarea aceasta a Mea cu voi va merge înainte, cu sau fără el ea va merge și nu va sta, căci el știa ce este această lucrare, căci mintea lui nu era robită atunci, iar apoi a fost pusă sub robia celor ce au voit să zică el ca ei, o, și Mi l-au luat atunci, dar Eu Mi-am așezat piatra înnoirii bisericii și Mi-am așezat mersul și lucrul, și taină mare este grădinița cuvântului Meu și semnul Meu din ea, pietricica cea albă, care mărturisește cuvântul Meu peste pământ, precum este scris despre ea la capătul Scripturii.

Îl mângâi acum cu Duhul Meu Cel Sfânt pe martorul Meu cel de atunci, și îngerii Mei îi alină mereu suspinul lui adânc și tainic, iar răbdarea Mea și a lui este mare, ca și așteptarea. Voiesc să-i văd că se ridică spre Mine cei ce n-au voit să creadă atunci vestea Mea cea bună peste ei. O, ce mare har și ce strălucire de Duh Sfânt avea să fie peste fața bisericii neamului român și peste pământul acestui neam dacă slujitorii de biserici ar fi voit atunci să înțeleagă și să pri-

mească peste ei pe Dumnezeu prin acest cuvânt și prin acest început nou, căci s-au șubrezit prin vreme cele așezate de părinți și de sfinți prin biserică și și-a făcut de cap biserica, de la capul ei și până la picioare, și cade omul sub păcatul slavei deșarte, cade din Dumnezeu omul și nu poate să scape de cursa acestui păcat, spre care își pleacă inima.

O, poporul Meu cel de azi, să fii, tată, micuț în mâna Mea, căci cei mici nu cad, nu pier, ci sunt ei nădejdea Mea. Învăță-i pe oamenii care caută la tine și spune-le și lor taina celor ce știu să stea mici, și rodul Meu prin ei învăță-i să-l priceapă, că nu este pricepere în oameni, nu este din pricina duhului întunericului acestui veac și al stăpânitorului lui, diavolul, căci duhul lumii este duhul lui. Iată ziua când cerul a strâns în el atâta bucurie și nădejde acum douăzeci de ani, iar tu, tată, să rămâi tare și nădejdea Mea să rămâi și sfințenia Mea s-o așezi pe pământ cu tine, și să ai cu tine colț de cer nou și de pământ nou, sămânță de la care să crească veacul ce va să fie, potrivit făgăduințelor, tată. E scrisă cu litere de foc această zi de sărbătoare în cer, e scrisă pe inima Mea și a ta, popor credincios, iar taina ei se va lăsa descoperită mult curând, curând, și se vor mira cu multul cei ce n-au voit să priceapă taina ei și chemarea ei cea binevestitoare, căci i-am chemat pe toți la masa Mea în ziua aceea de taină, și toți au avut ale lor de făcut, iar Eu am rămas cu tine la masă și am adus la ea pe cei credincioși și i-am hrănit, și le trimit lor mereu hrana Mea de pe masa Mea cu tine, poporul Meu, iar ei se hrănesc și cresc.

O, Mă doare rana și locul ei de pe trupul Meu, rana de la cei ce nu și-au păstrat credințioșia și și-au zis că nu le fac dreptate și s-au desprins de lângă Mine, și sângele Meu cel sfânt a curs zadarnic pentru ei și peste ei atâta vreme cât i-am hrănit cu masa cinei Mele, și apoi au ieșit și s-au dus și Mi-au făcut atâta rană și atâta durere că s-au dus. Eu însă merg și nu stau, căci trebuie să merg, și lucrarea Mea merge, așa cum arhiereul Meu martor acum douăzeci de ani a mărturisit aceasta. Îl mângâi pe el cu duhul Meu din voi, cu care voi îl pomeniți în fiecare zi înaintea Mea ca și pe cei ce l-au despărțit pe el de voi, ca să vadă și ei într-o zi că Eu am fost adevărat cu voi în acest cuvânt și în acest mers al Meu cu voi peste pământ spre oameni, iar răbdarea Mea va rodi și peste ei. Amin.

Rămâi mângâierea Mea, o, poporul Meu de azi, și să crești, tată, în duhul blândeții și al smereniei, duhul care deschide porțile cerului celor ce iubesc așa pe Dumnezeu pe pământ. Iată, am deschis porțile cerului și am primit acum un slujitor al bisericii neamului român. Am deschis pentru el porțile cerului, fiilor, și v-am așezat pe voi să-i pomeniți ziua lui de intrare între sfinți. Îi dau acum odihna și mângâierea pentru slujirea lui cea plină de milă pentru om și îi arăt acum slava lucrării Mele cu tine, poporul Meu, căci el pe pământ n-a lovit în tine și în acest cuvânt și în lucrarea Mea cu tine, ci a fost atent la ea și a crezut că Eu sunt și că nu e omul, și n-a făcut și el cum au făcut ceilalți duhovnici de până acum ai neamului român și care s-au grăbit și au lovit cu cuvântul lor în taina Mea cu tine, poporul Meu, iar când au dat ei cu ochii de Mine la plecarea lor de pe pământ, s-au rușinat adânc și n-au avut la Mine trecerea pe care o are acum slujitorul căruia i-am deschis Eu acum porțile cerului, preotul român Arsenie, cel plin de suferință pe pământ pentru numele Meu, și care în taină sfântă purta în inima lui adevărul Meu cel din lucrarea Mea cu tine, iar acum te-am așezat să-i faci pomenirea și intrarea și i-am arătat acum taina Mea cu tine, pe care el a dorit-o, dar n-a putut să aibă parte cât a fost pe pământ să se apropie de ea. Binecuvântare duhovnicească lasă el acum de lângă Mine peste tine, iar Eu, Domnul, îi dăruiesc lui acum răsplata trudei lui și a credinței lui, căci umilința inimii lui a fost mare înaintea Mea, ca și credința lui, și se roagă el acum înaintea tronului Meu să deschid ochii slujitorilor bisericii neamului român și inimile lor apoi, ca să le fac lor parte de descoperirea tainei venirii Mele acum la tine cuvânt și să Mă bucur Eu de la ei mai înainte ca ei să-și piardă plata cea de la mila Mea, căci cei necredincioși au plata celor necredincioși și e cu mare durere plata aceasta.

O, rămâi mângâierea Mea și a celor ce cred în Mine cu credințioșie, poporul Meu, căci plata celor credincioși e dulce, tată, și e numai bucurie, și e pregătită din vecii. Petrec cu tine în ziua aceasta pomenire sfântă și dulce pentru toți cei din cer, și petrecerea Mea cu tine este mângâierea

Mea și a sfinților Mei, iar îngerii sunt slava Mea, slava coborârii Mele la tine, căci Eu vin și sunt cu tine pe pământ cuvânt, cuvântul cel slujit de îngerii slavei venirii Mele acum, venirea Mea iarăși de la Tatăl pe pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*9/22 iulie 2011*